

IV. Béla leveléről

A Tárih-i Üngürüs, amely az Árpádok családi krónikája, közli a tatárok üzenetét a magyar királyhoz, amiben arra utalnak, hogy a király vallása „rossz”. Miről szól a tatárok üzenete?

Nem arról van szó ebben a vitában, hogy a magyarság ne lenne rokon a hunokkal. Ellenben arról, hogy azért kerültünk szembe keleti rokon népekkel, mert eluralkodott rajtunk az a vallás, amit Nagy Konstantin római császár hirdetett meg a Milánói edictumban, 313-ban.

325-ben a niceai zsinat ennek alapján szentesítette az állam és az egyház szövetségét. Ezzel megteremtették az egyház szervezetét és megkezdődött mindazok hatalmi üldözése, akik „más szent iratokat” is ismertek, mint amit ez az egyesült szervezet elismert.

Konstantin az egységes birodalmi vallás megalapítása céljából a perzsa eredetű, Rómában kedvelt, méd Zarathustra tanítását követő Mithrász, a kánaánita szoláris hitet, és a régi-babloni, Bethániából ismert kereszténységet egyetlen, egyetemes, vagyis Katholikus vallássá gyúrta össze. Ez vált a birodalom vallásává. Azok az országok pedig, amelyek később ezt a rendszert átvették, a valóságban tovább éltették a Római Birodalmat, amelynek római, vagyis a császári hatalomra alapuló jogrendje vált a feudalista és a nyugaton kialakuló abszolutista uralmi rendszer alapjává.

Mi magyarok Werbőcziré, és történelmi jogrendünkre, mint jogalkotásunkra hivatkozva ezzel az abszolutista, római eredetű önkénnyel szemben védjük nemzeti függetlenségünket és kultúránkat. A mai ideológiai háborúban tehát nem véletlen, hogy a jelenlegi liberális, abszolút igazságokat hirdető berendezkedéssel szemben kultúránkat és nemzeti függetlenségünket megint csak a régi jogrendünk megerősítésével és annak segítségével védhetjük meg.

Jellemző, hogy az Egyetemes Római Egyház el kellett, hogy pusztítsa a Merovingokat, mert ők őrizték az élő, Mária Magdolnától eredő, Jézus által hirdetett tiszta és eredeti világnézetet, az ó-

babiloni, Bethániában még jól ismert hagyományt, az egyesített birodalmi, politikai érdekek vélt védelme miatt. Óriási hiba volt, aminek a levét eszi az egész nyugati civilizáció. Holott jobban tették volna, ha az eredeti, élő tanításra alapozták volna az egyházat. Akkor ma sikerrel vehetnénk fel a harcot a materialista támadásokkal szemben, és nem kerülnénk szembe a keleti népekkel sem.

IV. Béla megtette azt a lépést, hogy befogadta a kunokat; de az udvarában lévő, német-római politikai érdekeket képviselő idegen papok a király távollétében meggyilkolták a kunok vezetőjét, Köntönyt. Erre is van utalás a Tárih-i Üngürüs-ben. Így egyedül maradtunk a mongolokkal szemben. A király később hiába várta a nyugati segítséget, nem kapta meg. Hiába írta meg a kötelező, akkori szabályokat, követő leveleit, beleértve azt is, amiről itt szó van. Attila találkozása a pápával a Meroving probléma megvitatása, a Mária Magdolna titok, a vérvonal titka megvitatása volt. Attila joggal lépett fel a császári hatalom, a rabszolगतartó római joggal szemben az emberi szabadság védelmében. Erről szól a rómaiak által le nem igazott népek hagyománya, ami Attilát dicsőítette. A vérvonal titka volt, amiért az Anjou-k Magyarországra kerültek. Róma nem támogatta a magyarokat sohasem, inkább pusztulni hagyott minket a vérvonal titka miatt Árpádokkal, René D' Anjou-val együtt. Ennek lett áldozata Jean D' Arc is, akinek Mária látomásait maga René D' Anjou vette védelmébe.

Az nem baj, ha túl sok titkot ismerünk, mi magyarok. Ám a megfelelő szinteken ezt ismerni kell és így elkerülhető a szembekerülések olyan népekkel, amelyekkel nem kellene háborúba keverednünk. Ez ennek a kérdésnek a tanulsága, szerintem.

Geönczeöl Gyula (Internet)

Hihetetlenül fontos okmány került kezembe néhány nappal ezelőtt, egy közeli barátom jóvoltából aki gyűjti a második világháború után külföldre szakadt magyar vezető réteg hagyatékait. E csoport néhány évtizeddel ezelőtt kezdett kihalni de leszármazottaik kidobásra szánták levelezéseiket és okmánygyűjteményeiket.

Egy ilyen csomagban lévő borítékban lapult IV. Béla magyar király Sárospatakon 1252. november 11-én keltezett latin nyelvű segélyt kérő teljes levelének másolata, amit IV. Ince római pápának küldött. Magyar és angol fordítással együtt. A király újabb tatár támadástól fél és úgy gondolja, hogy a tatárok a hunokhoz hasonlóan Magyarországon akarják létrehozni a nyugat elleni főhadszállásukat.

A hosszú levél egyik bekezdése igazolni látszik feltevésemet, hogy a hunok, mint leigázó idegen hatalom jelentek meg a Kárpát-medencében. IV. Béla király Attilát Totyla-nak írja és a hunokat a tatárokhoz hasonló keleti ellenségnek (nem a magyarokkal rokonnépnek) tartja. A kiragadott latin-szöveg így szól:

”Totyla in exemplis veniat, qui ex parte orientis ad occidentalem veniens subiugandam, in medio regni Hungarie sedem suam principaliter collocavit” [”Jusson eszünkbe Attila, aki keletről elindult nyugat meghódítására s Magyarország közepén ütötte fel főtáborát”].

Az anyagot kölcsön kaptam feldolgozás céljából.

Még nem tudom, hogyan lehetne ezt közkézre bocsátani, tanácsra lenne szükségem. Talán a könyv munkatársai tudnának megoldást ajánlani.

Nem tudom ismerik-e magyarországi kollégáink ezt a levelet és lenne-e javaslatuk vele kapcsolatban.

A legjobbakat kívánva küldöm üdvözetemet

Nógrády Mihály. (Internet)

„MENTSÉTEK MEG A LELKEKET!”

„...S mert sugaraink másik végen ti vagytok,
úgy árasztjuk rátok a fényt, hogy sugározzatok!
Sugárzó Magor, magok, magyarok.
Fáklyahordozók!
Sötétben kell világítanotok!
Élő tűzoszlopok!
Tűzzé, fénné váljatok!
Tükrözzétek vissza a Napot,
mert magatokban, a magokban,
ti magyarok hordozzátok a holnapot.
Kapaszkodjatok! Belénk kapaszkodjatok!
S ők belétek, ti élő létrafokok.
Vigyétek őket feljebb, akár a hátatokon!
Maradjatok szabadok! És szabadítsatok!
A Szabadító hat általatok.
Mert míg szabni kell, a szabadság a titok.
Ám a szabadból az AD a holnapotok...”

Mennyei kórus